Annus XXIV - Vol. XXIV 5 Augusti 1932 Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 257 - Litterae Apostolicae, p. 260.

Acta SS. Congregationum: *Suprema S. C. S. Officii:* Decretum: damnatur opus B. Croce, p. 269 - *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 269 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Provisio Ecclesiae, p. 270. - *S. C. de Sacramentis:* I. De aetate confirmandorum, p. 271. - II. Litterae de tractatione causarum matrimonialium, p. 272. - *S. C. Rituum:* I. Officium et Missa in festo S. Gabrielis a V. P., p. 275. - II. Vicen. Decretum introductionis causae S. D. Paulae Delpuig, p. 281.

Acta Officiorum: *Pont. Comm. interpr. Codicis:* Responsa ad proposita dubia, p. 284. - *Pont. Comm. pro Russia:* Approbatio Instituti, p. 285.

Diarium Romanae Curiae: Udienza solenne - S. C. dei Riti: Ordinaria, Antipreparatoria e Preparatoria - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 286-288.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«Sic fere in annos (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur» (Ex Commentarii Officialis ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIV, n. 8 - 5 Augusti 1932)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

Constans Apostolicae Sedis. - Dismembrationis ac erectionis praefecturae apostolicae « De Bahama ». - *21 Martii 1929* . 257

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Supremum officium.* - Praefectura apostolica de Hudson in vicariatum apostolicum erigitur. - *21 Decembris 1931.* 259

II. *In Tanganikensi.* - Separato territorio ex abbatia de Lindi in Africa Centrali, nova erigitur abbatia nullius de Ndanda. - *22 Decembris 1931* 260

III. *Ex sollicitudinis.* - Fines regiuntur inter vicariatuma postolicum Daressalamensem et praefecturam apostolicam de Iringa. - *22 Decembris 1931* 261

IV. *Ex orientali.* - Abbatiae iam de Lindi in Africa Centrali nomen fit de Peramiho. - *23 Decembris 1931* 262

V. *Ex apostolico.* - Praefectura apostolica de Chaoshien in Sinis in vicariatum apostolicum evehitur. - *11 Ianuarii 1932.* 263

VI. *Decessor Nostros.* - Selunicto territorio a vicariatu apostolico de Quinhon in Indosinis erigitur apostolicus vicariatus de Kontum. - *18 Ianuarii 1932* . 264

VII. *Romani Pontifices.* - Ab apostolico vicariatu de Jehol separato territorio erigitur praefectura apostolica de Chihfeng in Sinis, et clero indigenae committitur. - *21 Ianuarii 1932* 265

VIII. *Plane comperium.* - Vicariatus apostolici de Kirin Patrona principalis B. M. V. constituitur, Patroni vero secundarii s. Petrus apostolus et sancti Angeli Custodes. - *2 Februarii 1932* . . . 266

IX. *Gregorianam Studiorum.* - Pontificiae Universitati Gregorianae de Urbe, Magnus Cancellarius attribuitur. - *21 Iunii 1932* 267

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Decretum, quo damnatur opus Benedicti Croce. - *15 Iulii 1932* 269

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PAG.

Provisio Ecclesiarum 269

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Provisio Ecclesiae 270

S. CONGREGATIO DE SACRAMENTIS

I. De aetate confirmandorum. - *30 Iunii 1932* 271

II. Litterae ad Excellentissimos Archiepiscopos, Episcopos atque locorum Ordinarios: De tractatione causarum matrimonialium. - *1 Iulii 1932* 272

S. CONGREGATIO RITUUM

I. Officium et Missa in festo S. Gabrielis a Virgine Perdolente, Conf. - *13 Aprilis 1932* 275

II. *Vicen.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Servae Dei Paulae Delpuig a S. Aloisio, antistitiae generalis Instituti Sororum Carmelitidum a Caritate. - *13 Aprilis 1932* . 281

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

Responsa ad proposita dubia 284

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

Approbatio 285

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 286

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Ordinaria e Particolare, Preparatoria e Antipreparatoria* 286

III. Segreteria di Stato: *Nomine* 287

IV. Necrologio 288

Annus XXIV - Vol. XXIV 5 Augusti 1932 Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

NEO-EBORACENSIS

DISMEMBRATIONIS AC ERECTIONIS PRAEFECTURAE APOSTOLICAE « DE BAHAMA ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Constans Apostolicae Sedis religiosa sollicitudo pro faciliore cura et regimine animarum haec semper exstitit, ut dioecesium territoria dismembrarentur ac novae erigerentur dioeceses, prout tempora et locorum adiuncta id postulare viderentur. Quocirca cum *Bahama* insulae, contra meridionalem partem paeninsulae Floridae ac insulam Cubam in Oceano Atlantico positae, plurimum distent ab archidioecesi Neo-Eboracensi ad quam modo pertinent, ad satius consulendum spirituali ac ecclesiasticae administrationi fidelium in iisdem degentium, opportunum consilium visum est insulas illas ab eiusdem archidioecesis Neo-Eboracensis territorio seiungere easque in praefecturam apostolicam erigere. Quapropter, omnibus mature perpensis ac habito favorabili suffragio dilecti filii Nostri Patricii Ioseph tituli S. Mariae in Via Cardinalis Hayes, Archiepiscopi Neo-Eboracensis, atque venerabilis fratris Petri Fumasoni Biondi, Archiepiscopi titularis Docletani et in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis Delegati apostolici, de consulto venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest et illorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine Nos ab archidioecesi Neo-

Eboracensi quas supra diximus insulas *Bahama* separamus ac in distinctam praefecturam apostolicam *de Bahama* nuncupandam erigimus, eamque Sacrae Congregationi de Propaganda Fide ad normam iuris subiicimus, eiusque Praefectis Apostolicis pro tempore omnia concedimus iura et privilegia, quibus ceteri Praefecti Apostolici fruuntur, cum omnibus oneribus et obligationibus iisdem adnexis.

Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus praefatum venerabilem fratrem Petrum Fumasoni Biondi, Nostrum Delegatum Apostolicum, cum facultatibus necessariis ac opportunis, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, onere eidem imposito ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses, ab his Litteris datis computandos, authenticum exemplar transmittendi peractae exsecutionis. Mandamus insuper ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus et generalibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini ergo has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis vero hoc attentare ausu temerario praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo nono, die vigesima prima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno octavo.

Fr. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH
Cancellarius S. R. E.

CAROLUS CARD. PEROSI
S. C. Consistorialis Secretarius.

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Hector Castelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XL, n. 2. - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

PRAEFECTURA APOSTOLICA SINUS DE HUDSON IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Supremum officium apostolatus, quo in terris fungimur, a Nobis postulat ut illis in orbis regionibus in quibus, favente Deo, missionariorum laboribus res christiana convaluit, aucto Episcoporum numero, melius bono fidelium regimini consulamus. Hac quidem mente cum rogati simus, ut praefecturam apostolicam Sinus de Hudson, in America Septentrionali, in vicariatum apostolicum erigamus, cui moderator episcopali charactere insignitus praesit; Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis praepositi sunt Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, omnibusque rei momentis attente perpensis, memoratis votis ultro libenterque concedendum existimavimus. Quae cum ita sint, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, praefecturam apostolicam Sinus de Hudson in America Septentrionali ad potiorem vicariatus apostolici dignitatem evehimus ac promovemus; statuimusque propterea ut novus idem vicariatus apostolicus Sinus de Hudson ex nunc et in posterum ab Ordinario episcopali aucto charactere, regatur.

Haec largimur, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXI mensis Decembris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

SEPARATO TERRITORIO EX ABBATIA DE LINDI IN AFRICA CENTRALI, NOVA ERIGITUR ABBATIA NULLIUS DE NDANDA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — In Tanganikensi Africae Centralis territorio paucis ante annis abbatia *nullius* constituta est « de Lindi » quae Patribus Congregationis Ottiliensis ex Ordine Sancti Benedicti pro missionibus exteris concredita, iam fructibus fulget uberibus in catholica veritate propaganda. At ob amplissimam regionis abbatiae eidem subiectae extensionem cum nequeat ab uno Ordinario totum territorium abbatiale apte regi atque Sancti Evangelii lumine feliciter collustrari: opportunum maxime visum est ita eandem abbatiam dividere ut nova in regione Missio sui iuris constitui possit, quae a proprio Pastore regatur. Qua propter, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui rebus Sacrae Congregationis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibus rei momentis attento studio perpensis, motu proprio, certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, ab hodierna memorata abbatia districtum civilem « de Lindi » qui ad orientem vertit distrahimus sive separamus, atque ex eodem districtu novam ex nunc constituimus abbatiam *nullius* eisdemque limitibus districtus civilis definitam, atque etiam eandem, cui nomen facimus *de Ndanda*, curis Patrum praelaudatae Congregationis Ottiliensis ex Ordine Sancti Benedicti pro missionibus exteris ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum in Domino committimus.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere et fore; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXII mensis Decembris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

FINES REGUNTUR INTER VICARIATUM APOSTOLICUM DARESSALAMENSEM ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM DE IRINGA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex sollicitudinis debito pastoralis ad ea per quae missionum evangelicarum profectibus consulatur iugiter intenti, cum Delegatus apostolicus Noster Africae postulet a Nobis ut novi limites statuantur inter apostolicam de Iringa praefecturam et vicariatum apostolicum de Dar-es-Salaam ad bonum incolarum, atque ad evangelizationem illis in regionibus aptius obtinendam, votis huiusmodi concedere censemus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrae Congregationis de Propaganda Fide negotiis praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, ex nunc regiones duas de Lulanga ac de Masagati ab apostolica distrahimus praefectura de Iringa et apostolico de Dar-es-Salaam vicariatui adiungimus atque annectimus, ita ut in posterum missiones inter memoratas novi limites a linea constituantur, quae a quodam puncto fluminis *Rwaha* prope stationem *Vidunda* incipiens, sequitur ad meridiem praecipitium montium de *Usungwa*, adeo ut promontoria usque ad *Mpanga* flumen vicariatui de Dar-es-Salaam adscribantur; deinde ad orientem vergens limites sequitur provinciae de Iringa usque ad punctum in quo flumen *Mbalesi* in *Rubuke* flumen se immittit.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere: suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; memoratisque vicariatui apostolico de Dar-es-Salaam atque apostolicae praefecturae de Iringa nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXII mensis Decembris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

ABBATIAE IAM DE LINDI IN AFRICA CENTRALI NOMEN FIT DE PERAMIHO

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex orientali parte territorii abbatiae *nullius* de Lindi in Africa Centrali subiecti, Litteris apostolicis Nostris die XXII huius mensis Decembris huiusmet anni sub anulo Piscatoris datis, novam constituimus abbatiam *nullius* de Ndanda, occidentali territorii parte veteri abbatiae de Lindi relicta. At cum eadem orientalis pars territorii memorati idem sit ac districtus civilis de Lindi a quo iam mutuabatur nomen suum praedicta abbatia de Lindi, visum est opportunum ut nunc eadem abbatia nova appellatione nuncuparetur. Quare conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui Sacrae Congregationi de Fide Propaganda praepositi sunt, re attente perpensa, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore statuimus, ut in posterum abbatia de Lindi in Africa Centrali Patribus Congregationis Ottiliensis ex Ordine Sancti Benedicti pro missionibus exteris concredita, a loco residentiae Ordinarii nomen suum accipiat, nempe *de Peramiho*; ita ut ex nunc et in posterum eadem abbatia *nullius de Peramiho* tantum appelletur. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; eidemque abbatiae *nullius* de Peramiho nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII mensis Decembris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

V

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE CHAOSHIEN IN SINIS IN VICARIATUM APOSTOLICUM EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex apostolico munere, quo fungimur, cum omnia, quae ad catholicae religionis incrementum procurandum spectant, Nobis fuerint demandata, spirituali regimini regionum, quae praesertim ab hac Romana Sede valde sint dissitae, attento ac sollicito studio pro re ac tempore consulimus. Hoc vero ducti consilio, cum venerabilis frater Archiepiscopus titulo Theodosiopolitanus in Arcadia, Delegatus apostolicus Noster in Sinis, a Nobis enixis verbis postulaverit, ut, ad religionem provehendam atque ad maius animorum bonum obtinendum, nec non ad Apostolicae Sedis benevolentiam erga clerum populumque Sinensem ostendendam, praefectura apostolica de Chaoshien in Sinis, quae iam ab anno MDCCCCXXVIII curis presbyterorum indigenarum concredita est, nunc ad ampliorem gradum vicariatus apostolici eveheretur; Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui rebus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, huiusmodi postulationibus annuendum censemus. Itaque omnibus rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, memoratam praefecturam apostolicam de Chaoshien in Sinis ad ampliorem dignitatem vicariatus apostolici evehimus ac promovemus; pariterque statuimus, ut huiusmodi novi vicariatus apostolici de Chaoshien cura, ad beneplacitum Sanctae Sedis clero saeculari indigenae commissa maneat.

Haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XI mensis Ianuarii anno MDCCCCXXXII Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VI

SEIUNCTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE QUINHON IN INDOSINIS ERIGITUR APOSTOLICUS VICARIATUS DE KONTUM.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Decessores Nostros Romanos Pontifices vestigiis secuti, Nos ad ea sollicite intendimus, per quae res missionariae provide foveantur atque augeantur. Quapropter cum, ultro suffragante Delegato apostolico Nostro in Indosinensi natione, a Vicario Apostolico de Quinhon compertum habeamus, postremis hisce temporibus post longos asperosque labores catholicam religionem apud populum *Banhars*, qui vivit intra fines apostolici de Quinhon vicariatus, laeta incrementa suscepisse, ita ut nunc sui iuris Missio erigenda apud eundem populum peropportune videatur; Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, haec quae sequuntur decernenda censemus. Nimirum motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, ab hodierno vicariatu apostolico de Quinhon territorium seiungimus ac distrahimus, cujus limites sequentes erunt, nempe: in septentrionali regione linea idealis quae a *Tourane* versus urbem *Saravane* ducit; in occidentali item regione fines provinciae civilis *Saravane* et *Stung-Treng;* in meridionali autem, fines item provinciae civilis *Dalat*, in orientali denique, fines civilium provinciarum *Nhatrang*, *Phuyen*, *Binhdinh*, *Quangngai* atque in provincia *Quangnam* linea idealis quae regionem annamiticam separat a barbarorum regione, quae procedit ex septentrione versus meridiem. Ex hoc vero territorio, sic per Nos a vicariatu praedicto de Quinhon distracto ac disiuncto, novum ex nunc canonice erigimus vicariatum apostolicum, qui proinde ex integris provinciis *Attopen*, *Banmetuot*, *Kontum*, et ex parte montana et barbara provinciae *Quangnam* constabit. Ipsum autem vicariatum apostolicum, cui in posterum nomen facimus *de Kontum*, curis sodalium Societatis Parisiensis Missionum ad exteras gentes, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum, in Domino demandamus.

Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque effectus plenos atque integros sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudican-

dum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Ianuarii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VII

AB APOSTOLICO VICARIATU DE JEHOL SEPARATO TERRITORIO ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE CHIHFENG IN SINIS, ET CLERO INDIGENAE COMMITTITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Romani Pontifices Decessores Nostri continenter curarunt, ut illis in partibus ab hoc catholicae religionis centro longinquis, in quibus christiana res conspicua, Deo adiuvante, incrementa nanciscitur, novae surgant Missiones, ita ut, Pastorum numero aucto, tum christianae veritati propagandae, tum christiano gregi regendo satius consulatur. Hac ducti mente, cum vicariatus apostolicus de Jehol in Sinis tam late pateat, ut missionarium opus satis facile ab uno Ordinario ibidem exerceri nequeat, opportunum visum est consilium vicariatum apostolicum ipsum in duas partes dividere ac dismembrare, ita ut nova ibidem constituatur Missio sacerdotibus saecularibus e clero sinensi concredenda, qui iam fructuose sacrum Evangelii ministerium eodem in vicariatu gesserunt. Auditis itaque venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi sunt, omnibusque rei momentis attento ac sedulo studio perpensis, Nos, motu proprio, certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, vota excipientes tum Delegati apostolici Nostri in Sinis, tum Vicarii Apostolici de Jehol, praesentium Litterarum tenore, ab apostolico vicariatu eodem de Jehol sex sequentes civiles sub-praefecturas, nempe de *Chihfeng*, *Kienping*, *Outan*, *Ningcheng*, *Weichang* et *Kingpeng* seiungimus ac separamus, earundemque civilium sub-praefecturarum territorium, sic per Nos a vicariatu praefato distractum, in novam praefecturam apostolicam de *Chihfeng* in posterum nuncupandam, canonice erigimus et constituimus. Eiusdem vero novae praefecturae apostolicae de Chihfeng regimen, ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum, presbyteris saecularibus e clero Sinensi adsignamus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXI mensis Ianuarii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VIII

VICARIATUS APOSTOLICI DE KIRIN PATRONA PRINCIPALIS B. M. V. CONSTITUITUR, PATRONI VERO SECUNDARII S. PETRUS APOSTOLUS ET SANCTI ANGELI CUSTODES.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Plane compertum habemus in ultima Synodo, quae in apostolico vicariatu de Kirin in Manciuria celebrata est, pluribus missionariis ac sacerdotibus indigenis adstantibus ditionis eiusdem, memorati vicariatus Beatissimam Virginem Mariam Patronam principalem ac Sanctum Petrum apostolum Sanctosque Angelos Custodes Patronos secundarios electos esse; proindeque congregatos in synodo eadem statuisse ut quotannis, die festo Assumptionis Deiparae in caelum, Beata Virgo Maria qua Patrona sollemniter recoleretur. Quod sane optimum inceptum ultro libenterque probamus, certa spe freti, auspice adiuvanteque Deipara dulcissima, in plurimorum salutem, in divini regni amplificationem atque in missionalium institutionum, quas Nos tantopere urgemus, incrementum coeptum istud cessurum. Audito propterea Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali, qui Sacrorum Rituum Congregationi praepositus est, omnibusque rei momentis attente perpensis, precibus quas enixe Nobis adhibuit Vicarius Apostolicus de Kirin peramanter concedentes, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, memorati vicariatus apostolici de Kirin in Manciuria Beatam Virginem Mariam Patronam principalem et Sanctum Petrum Apostolum Sanctosque Angelos Custodes Patronos secundarios, adiectis omnibus et singulis liturgicis privilegiis competentibus, statuimus et confirmamus.

Porro haec edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die II mensis Februarii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IX

PONTIFICIAE UNIVERSITATI GREGORIANAE DE URBE, MAGNUS CANCELLARIUS ATTRIBUITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Gregorianam Studiorum Universitatem de Urbe quanti continenter fecerint Romani Pontifices Decessores Nostri omnibus sane compertum est. Nos vero, qui illius Nostrorum iuvenilium studiorum palaestrae saepe saepius libenter meminimus, ex quo Ecclesiae gubernacula tractanda suscepimus ad ipsius Gregorianae Universitatis res magis magisque provehendas semper sollicitas impendimus curas, ut illa praeclarius in dies evaderet seminarium, quod, iuxta sibi praestitutum finem, continenter electam suppeditaret Ecclesiae ex omnibus nationibus Doctorum copiam, qui Iesu Christi doctrinam, hac Alma in Urbe haustam, una cum reverentia, amore et fidelitate erga Sancti Petri Cathedram, ubique terrarum propagandam ac diffundendam curarent. Huc etiam vergit quod Litteris Apostolicis *Quod maxime*, die XXX mensis Sept. an. MDCCCCXXVIII datis, statuimus ut Universitas Nostra Gregoriana consociatis Pontificiis Biblico atque Orientali Institutis opportune ampliata, tot inter Athenaea in hoc christiani orbis centro feliciter erecta vel auspicato erigenda, una proprii ac veri nominis Universitas seu omnium sacrarum disciplinarum studium generale et plenius fieret et apertius appareret. Nunc autem, post editam Constitutionem apostolicam Nostram *Deus scientiarum Dominus* Universitas ipsa Gregoriana, iugiter Pontificalium exsequendarum ordinationum studiosissima, a Nobis expostulat, ut sibi Magnum Cancellarium ad normam art. 14 memoratae Constitutionis tribuere velimus. Quibus votis Nos, singularibus prorsus peculiaris subiectionis ac vigilantiae nexibus

attentis, quibus Gregoriana Universitas Apostolicae huic Sedi ita iugiter devincta est, atque etiam nunc, si unquam alias, devincitur, ut Universitatem plenissime iure ac nomine Pontificiam compellandam esse palam dixerimus, eandemque cum Institutis consociatis in Lateranensibus quoque Pactionibus cum Regno Italico initis qua Pontificiam rem agnitam peculiaribusque iuribus ornatam voluerimus, libenti quidem animo annuendum censemus. Nos igitur, praesentium Litterarum tenore, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, decernimus ut Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis, Sacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus pro tempore Praefectus, praedictae Pontificiae Universitati Gregorianae ac Pontificiis Biblico atque Orientali Institutis cum eadem, uti diximus, consociatis, Magnus Cancellarius iam nunc atque in posterum sit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXI mensis Iunii anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

DAMNATUR OPUS BENEDICTI CROCE

Feria IV, die 13 Iulii 1932

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum, nulla ultra interiecta mora, inserendum mandarunt opus quod inscribitur:

BENEDETTO CROCE, *Storia d'Europa nel secolo decimonono*. Bari, Laterza, 1932;

quin ex peculiari huius operis damnatione argui debeat cetera eiusdem Auctoris opera, super quibus Sacra Congregatio iudicium sibi reservat, non esse censura digna.

Et sequenti Feria V, die 14 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 15 Iulii 1932.

A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

L. ✠ S.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

24 Iunii 1932. — Cathedrali Ecclesiae Segusiensi praefecit R. D. Humbertum Ugliengo, Vicarium generalem dioecesis Casalensis;

24 Iunii 1932. — Cathedralibus Ecclesiis S. Marci et Bisinianensi, R. D. Demetrium Moscato, parochum ad S. Georgii, in civitate Rheginensi.

— Cathedrali Eccl. Soanensi-Pitilianensi, R. P. Stanislaum Hamilcarem Battistelli, e Congr. Cler. excalceat. Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C.

27 Iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Lystrensi, R. D. Dominicum Dell'Aquila, Canonicum Poenitentiarium cathedralis Barolensis, quem constituit Praelatum *nullius* Altamurensis et Aquavivensis.

1 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Lacus Salsi, R. D. Iacobum Kearney, parochum ad S. Francisci Xaverii in urbe Neo-Eboracensi.

4 Iulii. — Episcopali titulari Ecclesiae Helenopolitanae in Bithynia, R. P. D. Ioann. Bapt. Ressia, hactenus Episc. Montisregalis in Pedemonte.

7 Iulii. — Archiepiscopali titulari Ecclesiae Rhizaeanae, R. P. D. Tiberium Salazar, hactenus Episcopum Manizalensem, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Emmanuelis Iosephi Cayzedo y Cuero Archiepiscopi Medellensis.

7 Iulii. — Episcopali titulari Ecclesiae Arcensi, R. P. D. Iordanum Corsini, hactenus Episcopum Guastallensem.

12 Iulii. — Episcopali titulari Ecclesiae Cornensi, R. P. Matthiam a Strijp, in saeculo Leonardum Trudonem Brans, Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum, quem constituit primum Vicarium Apostolicum de Padang.

— Episcopali titulari Ecclesiae Seljensi, R. P. Jacobum Mangers, e Societate Mariae, quem constituit Vicarium Apostolicum de Oslo.

14 Iulii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Oxyrynchitanae, R. P. D. Antonium Benedictum Martins Junior, hactenus Episcopum Brigantiensem, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Emmanuelis Vieira de Mattos Archiepiscopi Bracharensis.

23 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Augustanae, R. D. Franciscum Imberti, Canonicum-parochum ecclesiae metropolitanae Taurinensis.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

PROVISIO ECCLESIAE

Decreto Sacrae Congregationis Orientalis diei 11 Iunii 1932, Ssmus D. N. Pius, div. Prov. Pp. XI, eligere dignatus est ad titularem episcopalem Ecclesiam Gratianopolitanam R. D. Dionysium Varrouhas, presbyterum byzantini ritus, eumdemque praeficere Ordinariatui pro fidelibus illius ritus intra fines ditionis Turcicae Europae, qui Ordinariatus usque ad praesens unitus erat *ad personam* Ordinariatui pro fidelibus eiusdem ritus in Graecia.

SACRA CONGREGATIO DE SACRAMENTIS

I

DE AETATE CONFIRMANDORUM

Plures petitiones exhibitae sunt Pontificiae Commissioni ad Codicis canones authentice interpretandos, quaestionem respicientes aetatis confirmandorum, de qua est sermo in canone 788, et utrum dictus canon constituat tantum normam directivam an potius vere praeceptivam. Emi Patres eiusdem Pontificiae Commissionis in plenario Coetu diei 7 Iunii 1931, proposito dubio: « An canon 788 ita intelligendus sit ut Sacramentum confirmationis in Ecclesia latina ante septimum circiter aetatis annum conferri non possit nisi in casibus, de quibus in eodem canone » responderi mandarunt: *Affirmative.* [1]

Quoniam vero in Hispania et alicubi, praesertim in America Meridionali, viget consuetudo administrandi Sacramentum Confirmationis pueris ante usum rationis, etiam immediate post collatum Baptismum, a Sacra Congregatione de disciplina Sacramentorum, edita supradicta responsione, quaesitum fuit, an talis consuetudo adhuc servari possit.

In plenario itaque Coetu Emorum Patrum huius Sacrae Congregationis, habito die 27 Februarii 1932, re mature discussa, proposito sequenti dubio: « An consuetudo antiquissima in Hispania et alicubi vigens ministrandi Sacramentum Confirmationis infantibus ante usum rationis, servari possit », Emi Patres responderunt: « *Affirmative*, et ad mentem ». « *Mens est* ut, ubi Sacramenti Confirmationis administratio differri potest ad septimum circiter aetatis annum, quin obstent graves et iustae causae, ad normam can. 788, contrariam consuetudinem inducentes, fideles sedulo edocendi sunt de lege communi Ecclesiae Latinae, praemissa Sacrae Confirmationis administrationi illa catechesis instructione, quae tantum iuvat ad animos puerorum excolendos et in doctrina catholica solidandos, prout experientia docet ».

In audientia diei 2 Martii eiusdem anni, referente infrascripto Secretario Sacrae Congregationis, Ssmus Dnus Noster Pius Papa XI responsionem ratam habere et confirmare dignatus est.

Ne autem ex hac resolutione aliquis error irrepat aut non recta intelligentia de sacrorum canonum intentione et praecepto circa aetatem admit-

[1] *Acta Ap. Sedis*, XXIII, p. 353.

tendorum ad primam Communionem Eucharisticam, declarat eadem Sacra Congregatio, equidem opportunum esse et conformius naturae et effectibus sacramenti Confirmationis, pueros ad sacram Mensam prima vice non accedere nisi post receptum Confirmationis Sacramentum, quod est veluti complementum Baptismatis et in quo datur plenitudo Spiritus Sancti (S. Thomas, p. III, quaestio 72, art. 2); non tamen iidem censendi sunt prohiberi quominus ad eamdem Mensam prius admittantur, si ad annos discretionis pervenerint, quamvis Confirmationis sacramentum antea accipere non potuerunt.

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 30 Iunii 1932.

✠ M. Card. Lega, Episcopus Tusculanus, *Praefectus.*

L. ✠ S.

D. Jorio, *Secretarius.*

II

LITTERAE

AD EXCELLENTISSIMOS ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS ATQUE LOCORUM ORDINARIOS: DE TRACTATIONE CAUSARUM MATRIMONIALIUM.

In plenariis Comitiis die 27 Februarii labentis anni habitis in Civitate Vaticana, examini Eñorum Patrum delata fuerunt responsa, quae hucusque ad hanc Sacram Congregationem pervenerant ab Excñis Episcopis ceterisque locorum Ordinariis aut directe aut per Nuntios vel Delegatos Apostolicos data, quae tractationem causarum matrimonialium apud Tribunalia ecclesiastica respiciunt. Prouti postulabat gravitas omnino peculiaris huius negotii, res maturo examini amplaeque discussioni subiecta est, atque omnibus rite perpensis, iisdem Eñis Patribus opportunum visum est, quae infra recensentur, decernere:

I. Excñi Episcopi et reliqui locorum Ordinarii *quotannis*, inde ab anno 1933 initium sumentes, *mense Ianuario anni insequentis* ad hanc Sacram Congregationem aut directe, aut per Nuntios vel Delegatos Apostolicos pro regionibus ubi hi sunt constituti, renuntiare tenentur:

1) nomina Officialis, iudicum, sacri Vinculi defensoris, actuarii atque advocatorum Tribunali suae cuique Curiae addictorum, pro causarum matrimonialium tractatione et definitione, relatis quoque academicis cuiusque, quibus praefulgent, studiorum gradibus seu titulis, vel saltem reddito testimonio de eorumdem prudentia atque canonica peritia;

2) quaenam pecuniae summa apud sacrum Tribunal deponenda a partibus postuletur, necnon taxarum notulam atque emolumentorum, quae pro unaquaque causa persolvi solent, haud exceptis advocatorum honorariis, et, quatenus casus ferat, peritorum; et insimul quomodo fuerit consultum pauperum gratuito patrocinio ad normam cc. 1908-1916;

3) numerum causarum matrimonialium, quae vel introductae vel adhuc pendent vel iam fuerunt definitae tum in prima quum in secunda instantia, pro unaquaque significando: *a*) diem, mensem et annum ipsius introductionis atque resolutionis pro utraque instantia; *b*) nullitatis caput; *c*) competentiae titulum; *d*) exitum nullitati vel favorabilem vel adversum, tum in prima cum in altera instantia, et, si eventus petitioni actoris adriserit faustus, etiam caput, e pluribus forte adductis, propter quod fuit sententia prolata; *e*) quomodo suum obierit munus sacri Vinculi defensor et utrum partes vel earum alterutra advocati aut procuratoris patrocinio usae sint;

4) numerum denique supplicum libellorum huiusce generis causarum, qui, utpote habiti solido fundamento destituti, inde a limine sunt reiecti.

II. Quo latius compleantur notitiae iam ab hac Sacra Congregatione receptae pro anteactis annis 1928 et 1929, quod ad easdem causas attinet, Excmi Praesules ne dedignentur ad eamdem Sacram Congregationem transmittere, per Excmos Nuntios vel Delegatos Apostolicos, si in regione sint constituti, secus directe, *intra trimestre a die prima Ianuarii anni 1933 supputandum*, relationes causarum matrimonialium, quae fuerunt agitatae in Tribunalibus suae cuiusque Curiae *intra triennium 1930-1932*, quaeque amplectantur oportet omnes notitias praecedenti capite, sub nn. 1), 2), 3), *a-c* 4), expetitas.

III. Quod si fieri contingat ut, spectata parvitate dioecesis et praesertim inopia sacerdotum, aliquis Excmus Episcopus locive Ordinarius prohibeatur quominus ecclesiasticum Tribunal constituat quod suo munere congruenter, uti expostulat peculiaris causarum matrimonialium gravitas et tanti Sacramenti religio, perfungi valeat, ipse, prudenter secum pensato harum rerum discrimine maximoque momento, minime vereatur, etiam in levamen conscientiae suae, huiusmodi loci vel personarum angustiam ad hanc Sacram Congregationem significare, ut ipsa huiusmodi necessitati, saltem ad tempus, prospicere possit, competentiam Tribunalis deferendo alii Curiae ecclesiasticae provinciae vel regionis, quae tali oneri sustinendo ob peritiores officiales ceterosque administros aptior evadat.

IV. Cuius incommodi enunciata provisio aeque valere censenda est pro iis Curiis suffraganeis et metropolitanis, quae ad normam quoque can. 1594 § 3, probante Apostolica Sede, appellationis sedes fuerunt con-

stitutae, si in iis reperiantur rerum adiunctis ut, praeter causarum primae instantiae, etiam secundae instantiae pondus ferre non valeant. Quo in casu peculiarem Curiam, eamque metropolitanam, si haberi possit, pro appellatione designent, eaque, quatenus necessariis instructa conditionibus comperiatur, a S. Sede adprobabitur, incolumi tamen semper iure appellationis ad Sacram Romanam Rotam iuxta praescriptum can. 1599.

V. Praefatae relationes in examen assumentur in hoc Sacro Dicasterio a quodam peculiari RR. PP. Consultorum coetu apud idipsum instituendo, qui praeterea idonea remedia, pro casuum necessitate, excogitabit et suggeret, haud praetermissa, quatenus opportunitas expostulet, inspectione per Visitatores Apostolicos ab Excmis Nuntiis vel Delegatis Apostolicis, probante Sede Apostolica, vel ab H. S. C. designatos peragenda, ut de visu conspiciant utrum Tribunalia ecclesiastica recte, ut decet, officium suum expleant et moderentur.

VI. Ne supra relatae praescriptiones immodicae atque praeposterae videantur, Excmi Episcopi momentum gravitatemque causarum matrimonialium secum ipsi perpendant, quae proinde non solum quam maxima peritia, sollerti cura ac diligenti investigatione sunt pertractandae ne inviolabile matrimoniale vinculum in discrimine ponatur, verum etiam intra temporis intervallum canone 1630 praefinitum rite absolvendae, cum non semel succurrendum sit, de rigore iustitiae, abnormi familiarum statui et conditioni, etiam sub respectu patrimonialium bonorum, quaeque semper detrimento esse possunt conscientiarum tranquillitati et animarum saluti.

Haec ideo remedia, ab EE. PP. in memorata plenaria Congregatione proposita circa tractationem causarum matrimonialium, cum infrascriptus Secretarius huius Sacrae Congregationis Beatissimo Patri Pio divina Providentia Papae XI in audientia diei 2 Martii 1932 significasset, Eadem Sanctitas Sua, attente perspectis huius magni negotii materia atque consectariis maximi momenti inde promanantibus, eadem rata habere atque comprobare quoad omnia, supremo auctoritatis Suae oraculo, dignata est, insimul praecipiendo ut cum Excmis Archiepiscopis, Episcopis ceterisque locorum Ordinariis communicentur, ab iisdem sedulo ac religiose exsecutioni demandanda.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 1 mensis Iulii anni 1932.

✠ M. Card. Lega, Episcopus Tusculanus, *Praefectus.*

L. ✠ S.

D. Jorio, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

Die 27 Februarii

S. GABRIELIS A VIRGINE PERDOLENTE

CONFESSORIS

Duplex

Oratio

Deus, qui beátum Gabriélem dulcíssimæ Matris tuæ dolóres assídue recólere docuísti, ac per illam sanctitátis et miraculórum glória sublimásti: da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ita Genitrícis tuæ consociári flétibus; ut matérna ejúsdem protectióne salvémur: Qui vivis.

Et, in Quadragesima fit Commemoratio Feriæ.

IN I NOCTURNO

Si sumendæ sint de Communi, Lectiones Justus si morte... *2° loco.*

IN II NOCTURNO

Lectio IV

Gábriel, Assísii in Umbria, honésto génere natus, et Francíscus ob seráphici civis memóriam vocátus, egrégiam ánimi índolem a púero osténdit. Adoléscens, cum Spoléti lítteris óperam daret, ináni sæculi spécie et pompa aliquántulum állici visus est. Sed miseréntis Dei múnere, qui eum ad perfectiónem christiánæ vitæ jamdúdum invitábat, cum in morbum incidísset, sæculi vanitátem fastidíre cœpit, atque immortália dumtáxat bona appétere. Quo autem cítius Deo vocánti obtemperáret, factum est, ut insígnem illam beatíssimæ Vírginis Icónem, sollémni pompa extra Spoletínæ ecclésiæ septa delátam intúitus, divíni amóris flammam concíperet, simúlque Institútum Clericórum a Passióne Jesu amplécti statúeret. Itaque non exíguas difficultátes eluctátus, in recéssu Morrovallénsi, lúgubrem vestem lætus índuit, et Gábriel a Vírgine perdoléntе máluit appellári; ad ejúsdem gaudiórum et dolórum memóriam perpétuo recoléndam.

℟. Honéstum.

Lectio V

In tirocínio, cum regulári observántia et ómnium exercitatióne virtútum cotídie magis eminéret, brevi eo pérvenit, ut absolútæ sanctimóniæ exémplar haberétur non modo a sodálibus, vel provéctis, sed étiam ultra cœnóbii septa, factus bonus odor Christi in omni loco. Domínicæ passiónis

cultor assíduus, in ea meditánda dies noctésque insumébat. In divínam Eucharístiam, quæ ejúsdem Passiónis memóriam prodit, incredíbili quodam stúdio ferebátur; qua cum se refíceret, seráphico ardóre flagrábat. Nihil autem insígnius quam ejus erga magnam Dei Paréntem piétas fuit. Ipsam omni obséquii génere percólere consuévit; sed præsértim conféctam afflictámque cruciátibus Jesu tam dolénter contemplári, ut vim lacrimárum profúnderet. Pérdolens Virgo quasi tota ei vitæ rátio fuit, adeptæque ab eo sanctitátis magístra; ita ut inter æquáles una fúerit senténtia, ideo excitátum Dei fámulum divínitus fuísse, ut cultus Maríæ perdoléntis magnum exémplo ejus cáperet increméntum.

℣. Amávit.

Lectio VI

Inter céteras virtútes christiánam humilitátem et obœdiéntiam máxime diléxit: nam inter omnes se mínimum exístimans, abjectíssima quæque ministéria domus cúpide affectábat, et antístitum suórum non modo jussa, sed et optáta diligentíssime perficiébat. Idem, refrenátis sénsibus et vitæ asperitáte usus, illibátum retínuit florem virginitátis ac plane mundo crucifíxus únice Deo vixit, íntima Dómini sui fruítus consuetúdine. Ita brevem vitæ cursum, tot virtútibus nobilitátum confíciens, Insulæ in Aprútio, caritátis incéndio vérius quam vi morbi consúmptus, divinæque Matris ope recreátus, placidíssimo éxitu ad Súperos evolávit, anno millésimo octingentésimo sexagésimo secúndo, ætátis suæ vigésimo quarto. Eum deínceps, a Deo miráculis illustrátum, Pius Papa décimus Cælitum beatórum número accénsuit. Benedíctus vero décimus quintus, Póntifex Máximus, anno millésimo nongentésimo vigésimo, post cónditum Institútum a Passióne ducentésimo, in sollemnitáte Ascensiónis Dómini, beáto iúveni Sanctórum honóres decrévit; et Pius undécimus eius Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℣. Iste homo.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio VII *Cap. 10, 13-21*

In illo témpore: Offerébant Jesu párvulos, ut tángeret illos: discípuli autem comminabántur offeréntibus. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri.

Commentarium in Marcum, cap. 10, 13-21

Ait discípulis Jesus: Sínite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos; tálium enim est regnum Dei. Significánter dixit: Tálium est; non: Istórum; ut osténderet, non ætátem regnáre, sed mores; et his, qui símí

lem habérent innocéntiam et simplicitátem, prǽmium repromítti: Apóstolo quoque in eándem senténtiam congruénte: Fratres, nolíte fíeri púeri sénsibus; sed malítia párvuli estóte, sensu autem ut perfécti sitis. Amen, dico vobis: quisquis non recéperit regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud. Sicut puer non persevérat in iracúndia, non laesus méminit, non videns pulchram mulíerem delectátur, non áliud cógitat, áliud lóquitur; sic et vos, nisi talem habuéritis innocéntiam et ánimi puritátem, regnum cælórum non potéritis intráre. Aliter, regnum Dei, id est doctrínam Evangélii, sicut párvuli accípere jubémur; quia quómodo párvulus in discéndo non contradícit doctóribus, neque ratiónes et verba compónit advérsum eos resístens, sed fidéliter súscipit quod docétur et cum metu obtémperat et quiéscit; ita et nos, in obœdiéndo simplíciter et sine ulla retractatióne verbis Dómini, fácere debémus. Et compléxans eos, et impónens manus super illos, benedicébat eos. Compléxus benedícit párvulos, ut húmiles spíritu sua benedictióne, grátia et dilectióne dignos esse significet.

℣. Iste est.

Lectio VIII

Et, cum egréssus esset in viam, procúrrens quidam, genu flexo ante eum, rogábat eum: Magíster bone, quid fáciam, ut vitam ætérnam percípiam? Audíerat, credo, iste quæsítor vitæ ætérnæ a Dómino, tantum eos, qui parvulórum velint esse símiles, dignos esse intróitu regni cæléstis: atque ideo curam gerens tractátus certióris, poscit sibi non per parábolas, sed apérte, quibus óperum méritis vitam ætérnam cónsequi possit, expóni. Jesus autem dixit ei: Præcépta nosti. Hæc est puerílis innocéntiæ cástitas, quæ nobis imitánda propónitur, si regnum Dei vólumus intráre. At ille respóndens, ait illi: Magíster, hæc ómnia observávi a juventúte mea. Non est putándus homo iste vel voto tentántis (ut quidam putavére) Dóminum interrogásse, vel de sua esse vita mentítus, cum se legis mandáta custodísse dicébat; sed, simplíciter, ut víxerit esse conféssus. Quia si mendácii aut simulatiónis noxa reus tenerétur, nequáquam intúitus arcána cordis ejus, eum dilígere dicerétur Jesus.

℣. Sint lumbi vestri.

In Quadragesima IX lectio de Homilia Feriæ: alias

Lectio IX

Díligit enim Dóminus eos, qui mandáta legis, quamvis minóra, custódiunt: sed nihilóminus, quod in lege minus fúerat, iis qui perfécti esse desíderant, osténdit, quia non venit sólvere legem aut Prophétas, sed adimplére. Ad quam profécto adimpletiónem pértinet, quod hic consequénter adjúngitur: Vade, quæcúmque habes vende et da paupéribus, et habébis

thesáurum in cælo, et veni, séquere me. Quicúmque perféctus esse volúerit, debet véndere quæ habet; et non ex parte véndere, sicut Ananías et Saphíra, sed totum véndere: et cum vendíderit, dare omne paupéribus, et sic sibi præparáre thesáurum in regno cælórum. Nec hoc ad perfectiónem súfficit, nisi, post contémptas divítias, Salvatórem sequátur; id est relíctis malis, fáciat bona. Facílius enim sæculum contémnitur quam volúntas. Multi divítias relinquéntes, Dóminum non sequúntur. Séquitur autem Dóminum, qui imitátor ejus est et per vestígia illius gráditur. Qui enim dicit se in Christo crédere, debet, quómodo ille ambulávit, et ipse ambuláre.

Te Deum laudamus.

MISSA

Introitus *Eccli. 11, 13*

Oculus Dei respéxit illum in bono, et eréxit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit caput ejus: et miráti sunt in illo multi, et honoravérunt Deum. *Ps. 72, 1.* Quam bonus Israël Deus his, qui recto sunt corde! ℣. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui beátum Gabriélem dulcíssimæ Matris tuæ dolóres assídue recólere docuísti, ac per illam sanctitátis et miraculórum glória sublimásti: da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ita Genitrícis tuæ consociári flétibus; ut matérna ejúsdem protectióne salvémur: Qui vivis.

Léctio Epístolæ beáti Joánnis Apóstoli.
1 Ioann. 2, 14-17

Caríssimi: Scribo vobis, júvenes, quóniam fortes estis, et verbum Dei manet in vobis, et vicístis malígnum. Nolíte dilígere mundum neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo: quóniam omne, quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, et concupiscéntia oculórum, et supérbia vitæ: quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit et concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

Graduale Ps. 30, 20. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondísti timéntibus te! ℣. Perfecísti eis, qui sperant in te, in conspéctu filiórum hóminum.

Allelúja, allelúja. ℣. *Ps. 8, 6-7.* Minuísti eum, Dómine, paulo minus ab Angelis: glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja *et Versu sequenti, dicitur*

Tractus Ps. 83, 6-7, 11 et 13. Beátus vir, cujus est auxílium abs te: ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum, in loco, quem pósuit. ℣. Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ℣. Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Tempore autem Paschali omittitur Graduale, et eius loco dicitur:

Allelúja, allelúja. ℣. *Ps. 8, 6-7.* Minuísti eum, Dómine, paulo minus ab Angelis: glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúja ℣. *Eccli. 11, 24.* Benedíctio Dei in mercédem justi festínat, et in hora velóci procéssus illíus fructíficat. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.
Marc. 10, 13-21

In illo témpore: Offerébant Jesu párvulos, ut tángeret illos. Discípuli autem comminabántur offeréntibus. Quos cum vidéret Jesus, indígne tulit et ait illis: Sínite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos: tálium enim est regnum Dei. Amen, dico vobis: Quisquis non recéperit regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud. Et compléxans eos et impónens manus super illos, benedicébat eos. Et cum egréssus esset in viam, procúrrens quidam genu flexo ante eum, rogábat eum: Magíster bone, quid fáciam, ut vitam ætérnam percípiam? Jesus autem dixit ei: Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus. Præcépta nosti: Ne adúlteres, Ne occídas, Ne furéris, Ne falsum testimónium díxeris, Ne fraudem féceris. Honóra patrem tuum et matrem. At ille respóndens, ait illi: Magíster, hæc ómnia observávi a juventúte mea. Jesus autem intúitus eum, diléxit eum et dixit ei: Unum tibi deest: vade, quæcúmque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo: et veni, séquere me.

Offertorium Ps. 115, 16-17. O Dómine, quia ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ: dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam láudis.

Secreta

Salutárem hóstiam in memóriam sancti Gabriélis tibi, Dómine, offeréntes, fac nos sacrifícium mortis tuæ rite recólere: ac, méritis perdoléntis Vírginis, ejúsdem sacrifícii fructum copióse percípere: Qui vivis et regnas.

Communio Apoc. 3, 20. Ecce, sto ad óstium et pulso: si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, et cœnábo cum illo, et ipse mecum.

Postcommunio

Quas tibi, Dómine, in festivitáte sancti Gabriélis Confessóris tui, pro collátis donis grátias ágimus: súscipe propítius per manus gloriósæ semper Vírginis Maríæ; ex qua carnem illam assumpsísti, cujus in hoc salutári convívio merúimus gustáre dulcédinem: Qui vivis.

URBIS ET ORBIS

DECRETUM

Instante Revmo Praeposito generali Congregationis Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C., supplicia vota quamplurium Emorum Patrum Cardinalium ac fere innumerabilium sacrorum Antistitum depromente, Emus et Revmus Dominus Carolus Raphaël Cardinalis Rossi, Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis Comitiis, subsignata die ad Vaticanum habitis, votum proposuit ut extendatur ad universam Ecclesiam festum Sancti Gabrielis a Virgine Perdolente, Clerici professi memoratae Congregationis, cum Officio et Missa propriis. Et Emi ac Revmi Patres Sacrorum Rituum Congregationi praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito R. P. D. Salvatore Natucci, Sanctae Fidei Promotore generali, re mature perpensa, et examini subiecto oblato schemate Officii et Missae iam pro praedicta Congregatione adprobato, rescribere censuere: « Pro gratia, si Sanctissimo placuerit ». Die 12 Aprilis 1932.

Facta postmodum Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI per Emum et Revmum Dominum Camillum Cardinalem Laurenti, Sacrae Rituum Congregationi Praefectum, relatione, Sanctitas Sua, ut iuventuti in Seminariorum et Collegiorum septis excultae, nec non universae christianae iuventae novum exemplar ad imitandum efficacius proponatur, Emorum Patrum decisionem probare dignata est, et festum Sancti Gabrielis a Virgine Perdolente, Confessoris, clerici professi praedictae Congregationis Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C., ad universam Ecclesiam extendit, quotannis die 27 Februarii recolendum sub ritu duplici minori, cum Officio et Missa propriis et probatis, prouti in superiori prostant exemplari. Mandavit vero ut Kalendario universali eiusmodi festum inseratur inde ab anno 1934. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 13 Aprilis 1932.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

VICEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI PAULAE DELPUIG A S. ALOISIO, ANTISTITAE GENERALIS INSTITUTI SORORUM CARMELITIDUM A CARITATE.

SUPER DUBIO

An sit signanda Commissio introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur.

« O vere beata mater Ecclesia... quam inviolatae confessionis candida induit virginitas. Floribus eius nec rosae nec lilia desunt » (Beda, *Serm. 18 de Sanctis*).

Inter praeclaras eiusmodi virgines haud infimum obtinet subsellium Dei Famula Paula Delpuig a S. Aloisio, quae Instituti Carmelitidum a Caritate insigne exstitit decus atque ornamentum.

In oppido *Malgrat de Mar*, Gerundensis dioecesis in Hispania, humilibus quidem sed piis honestisque Ioanne et Matrona Gelabert orta est parentibus, die 3 Februarii anni millesimi octingentesimi undecimi. Eodem die aquis abluta fuit lustralibus in Ss. Antonii et Nicolai, eiusdem loci, paroecia; imposita vero eidem fuere tunc nomina Paulae Rosae Magdalenae.

Cum naturam sortita esset pietati pronam, a teneris unguiculis Deum timere ac recte operari coepit. Spiritus Sancti praeventa adiutaque gratia non solum docilem se praebuit parentibus ac obedientem, sed adhuc puellula rerum caelestium meditationi mira spiritus dulcedine instabat. Tantum vero iam tunc in Iesum Infantem experiebatur devotionis affectum, ut cum domesticis laboribus addicta sederet, aliam coram se poneret sedem pro Iesu Puero, quem vivida fide sibi repraesentabat, contemplabaturque quasi praesentem. Crescebat igitur puella aetate simul ac pietate. Sed quia bonum virtutis quo fruebatur, est semper sui diffusivum, catechesim fratres sororesque suas minores, immo et alios coaetaneos docere, eos ad ecclesiam, fervidas illic effundendi ad Deum preces causa ducere, ad rectam tenendam perfectionis christianae viam atque ad sectandam morum normam ab Ecclesia traditam, verbo et exemplo, omni animi nisu, promovere sategit.

Sacro chrismate, die 6 Maii anni millesimi octingentesimi vigesimi, in virtute roborata, anno vero proxime sequenti sacra Synaxi refecta, ascensiones in corde suo disposuit ad alacriter perfectionis currendam et dimetiendam viam. Virginitatis duodecim annos nata edidit votum, ut Deo et

Deiparae Virgini magis placeret. A mundi abhorrens vanitatibus et solatiis, solitudinis vero percupida, quod a domesticis curis supererat temporis contemplationi aliisque pietatis et caritatis exercitiis dabat. In corpus vero flagellationibus saepius in die iteratis atque ciliciis saeviit, sarmentis pro pulvinari in lecto usa est; si vero quandoque siti torqueretur, limpidae adibat aquae fontem, ut magis magisque eam excitaret; tunc vero, ut eam sedaret, ad Iesu Crucifixi lancea perforatum pectus ut divino inebriaretur amore, exsiccata admovebat labia.

Duodeviginti annos nata Barcinonem contendit, operam suam piae familiae locatura. Interim per triennium religiosas invisebat mulierum domos, ut inveniret locum ubi, a mundi illecebris aliena, pedem figeret, et tribus religionis votis devincta Deo perfectius serviret. Fundatrix tandem Carmelitidum a Caritate quadam die per civitatis vias obviam Paulae occurrit; superno acta instinctu hanc proprio vocat nomine, eidemque significat, in eo esse Dei voluntatem, ut recens conditum a se Institutum ingrederetur. Itaque peculiari signo de Dei placitis certior facta, XV Kalendas Ianuarii, anno millesimo octingentesimo trigesimo, praedictam Congregationem quarto ab eius fundatione anno, Vici ingressa est. Exacta in novitiatu decem et octo mensium probatione et nuncupatis Deo religiosis votis privatim — publica enim nondum permittebantur — servitio domus a Caritate addicta fuit eiusdem civitatis, in qua primo ceu subdita, dein ut antistita indubia exhibuit virtutum exempla. Collapsam in eo infirmorum hospitio morum disciplinam reparavit, rectum induxit ordinem, pacem stabilivit, pietatem fovit, plures peccatores ad bonam convertit frugem, ardua officia alacriter adimplevit, persecutiones vero improbi hominis atque calumnias forti virilique animo pro amore Christi sustinuit. Vota Religionis perpetua emisit die 8 Februarii anni millesimi octingentesimi quadragesimi quarti.

Dei Famula Ioachima Vedruna de Mas, Instituti conditrix, in novis fundandis domibus, libenter usa est Paulae consilio et opera. Anno millesimo octingentesimo quinquagesimo quarto, Fundatrice rebus humanis exempta, ei Paula nostra suffecta est in antistitae generalis officio, quod tenuit quamdiu vixit. Munere hoc egregie functa est; praeibat enim sibi subditis in disciplinae regularis observantia et in virtutum exercitio. Difficile est enarrare praeclara quae in supremi regiminis sibi commissi munere gessit, quae patienter toleravit mala, quos exantlavit labores pro Instituto quod mirifice propagavit.

Tandem Vici, in domo principe, Ecclesiae Sacramentis piissime susceptis adstantes Sorores, ut devotissime Sacratissimum Cor Iesu colerent, atque ut maiorem Dei gloriam aeternamque animarum salutem totis viribus promoverent, adhortata; perlectis eius rogatu septem a Christo Domino No-

stro in cruce pendente prolatis verbis, tranquille animam suo reddidit Creatori die 23 Februarii anni millesimi octingentesimi octogesimi noni. Eius vero corpus in eiusdem domus coemeterio conditum iacet.

Sanctitatis fama, qua vivens fuerat redimita, post eius obitum, perpensis eius virtutibus, mire crevit. Quapropter in curia Vicensi super eadem fama processus fuit incoeptus et insimul alter quem *diligentiarum* vocant. Uterque processus in Urbem transmissus fuit, et die 18 Iunii anni 1930 decretum super scriptorum approbatione fuit editum. Quum vero, iuris ordine servato, nihil obstaret quominus ad ulteriora procedi posset, instante R. P. Augustino a Virgine, Ordinis excalceatorum Ssmae Trinitatis redemptionis captivorum, Causae Postulatore, attentis quoque litteris postulatoriis Emi Cardinalis Segura y Saenz tunc Archiepiscopi Toletani et Hispaniae Primatis, Episcopi Vicen. et plurium Archiepiscoporum et Episcoporum, praesertim Hispaniae et Americae latinae, plurium Capitulorum cathedralium, superiorissae generalis cum suo Consilio generali Instituti Carmelitidum a Caritate, plurium religiosarum Communitatum civitatis Vicen., die 12 mensis huius in Ordinario Sacrae Rituum Congregationis coetu, ab Emo ac Rmo D. Cardinali Aloisio Sincero, Causae Relatore, propositum fuit dubium: *An sit signanda Commissio introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi Patres, audita Emi Ponentis relatione, audito quoque officialium Praelatorum voto, scripto lato, nec non R. P. D. Salvatore Natucci Fidei Promotore generali, omnibus perpensis, rescribendum censuerunt: *Affirmative seu signandam esse Commissionem introductionis causae, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem subsignata die Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI relatione ab infrascripto Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, Sanctitas Sua Sacrae Rituum Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem introductionis causae Paulae Delpuig a S. Aloisio antistitae generalis Instituti Carmelitidum a Caritate, signare dignata est.

Die 13 Aprilis anno Domini 1932.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO
AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. – DE CONCURSU PAROECIALI

D. An forma concursus, de qua in canone 459 § 4, servanda sit etiam in prima provisione novae erectae paroeciae.

R. *Negative.*

II. – DE IMPEDIMENTO PUBLICO MATRIMONII

D. An ad habendum impedimentum publicum, de quo in canone 1037, sufficiat ut publicum sit factum ex quo oritur impedimentum.

R. *Affirmative.*

III. – DE SEPARATIONE CONIUGUM

D. I. An separatio coniugum ob causas, de quibus in canone 1131 § 1, forma administrativa decernenda sit.

II. An in causis separationis coniugum, de quibus in canone 1131 § 1, in secundo gradu eadem servanda sit forma ac in primo gradu.

R. Ad I. *Affirmative*, nisi ab Ordinario aliter statuatur ex officio vel ad instantiam partium.

Ad II. *Affirmative.*

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 25 mensis Iunii anno 1932.

P. CARD. GASPARRI, *Praeses.*

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius.*

PONTIFICIA COMMISSIO PRO RUSSIA

APPROBATIO

Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Papa XI, decreto Pontificiae Commissionis pro Russia, die 5 Iunii anni 1931 dato, Constitutiones Congregationis byzantino-slavicae Sororum Missionariarum Sacratissimi Cordis Iesu ad septennium, experimenti gratia, approbavit.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Mercoledì, 20 Luglio 1932, Sua Santità ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Signor Dott. AURELIO GIOVANNI VASSILIU, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario di Romania, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 5 Luglio 1932, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Ordinaria* e *Particolare*, nella quale al giudizio degli Emi e Revmi Signori Cardinali, e dei Revmi Prelati componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1. Introduzione della Causa di beatificazione e canonizzazione del Servo di Dio Luigi Maria Palazzolo, Sacerdote secolare e fondatore dell'Istituto delle Suore poverelle.

2. Introduzione della Causa di beatificazione e canonizzazione dei Servi di Dio Rocco Gonzales de Santa Cruz, Alfonso Rodriguez e Giovanni Del Castillo, della Compagnia di Gesù.

3. Riassunzione della Causa di canonizzazione del Beato Francesco Saverio Maria Bianci, Sacerdote professo della Congregazione dei Chierici regolari di S. Paolo Apostolo (Barnabiti).

4. Concessione ed approvazione dell'Ufficio e Messa propria in onore della Beata Paola Frassinetti, vergine, fondatrice dell'Istituto delle Suore di Santa Dorotea.

5. Approvazione degli Scritti del Servo di Dio Pio Brunone Lanteri, Sacerdote, fondatore della Congregazione degli Oblati di Maria Vergine.

6. Approvazione degli scritti del Servo di Dio Luigi Guanella, Sacerdote, fondatore della Congregazione dei Servi della Carità e delle Figlie di Maria della Provvidenza.

7. Sulla validità del Processo Apostolico costruito dalla Curia arcivescovile di Torino sopra un miracolo da Dio operato per intercessione del Beato Giuseppe Benedetto Cottolengo, fondatore della Piccola Casa della Divina Provvidenza e Canonico della Chiesa Collegiata del *Corpus Domini* in Torino.

8. Sulla validità del Processo Apostolico costruito nella Curia ecclesiastica di Rodez, sopra un miracolo da Dio operato per intercessione della Ven. Serva di Dio Maria Guglielma Emilia De Rodat, fondatrice della Congregazione delle Suore della Sacra Famiglia.

9. Sulla validità del processo addizionale Apostolico, costruito nella Curia ecclesiastica di Bergamo sulle virtù e miracoli in specie nella Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Paola Elisabetta Cerioli, vedova Busecchi Tassis, fondatrice e prima superiora generale dell'Istituto della Sacra Famiglia.

10. Sulla validità dei processi apostolici, costruiti nell'archidiocesi di Milano, sopra due miracoli da Dio operati per intercessione del Ven. Servo di Dio Contardo Ferrini, secolare, professore nell'Università di Pavia e di altre.

Martedì, 19 Luglio 1932, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della Ven. Serva di Dio Maria di Santa Eufrasia Pelletier, fondatrice delle Suore del Buon Pastore, miracoli che vengono proposti per la sua beatificazione.

Martedì, 26 Luglio 1932, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di canonizzazione del Beato Giovanni Bosco, Confessore, fondatore della Pia Società di S. Francesco di Sales, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria*, nella quale, dai Rmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della Sacra Congregazione dei Riti, si è discusso il dubbio sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione dello stesso Beato, i quali vengono proposti per la sua canonizzazione.

Martedì, 2 Agosto 1932, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati e Consultori teologi, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* dei Sacri Riti, per discutere sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della Ven. Serva di Dio Vincenza Gerosa, seconda fondatrice dell'Istituto delle Suore di Carità in Lovere, diocesi di Brescia, i quali vengono proposti per la sua canonizzazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

24 Giugno 1932. L'Emo e Rmo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Membro della Commissione Pontificia per gli Studi Biblici.*

24 Luglio » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, Segretario di Stato di S. S., *Protettore della Pia Congregazione di S. Ivo in Roma.*

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

16 Giugno 1932. Monsig. Luigi De Sanctis, della diocesi di Lecce.
17 » » Monsig. Luigi Pirelli, dell'archidiocesi di Milano.
30 » » Monsig. Rinaldo Nascimbene, della diocesi di Pavia.
» » » Monsig. Matteo Winter, della diocesi di Secovia.
» » » Monsig. Augusto Leitinger, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Christian, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Cesare Zerba (Roma).
» » » Monsig. Giuseppe Gullotta, dell'archidiocesi di Catania.
» » » Monsig. Dionisio J. Kane, della diocesi di Scranton.
» » » Monsig. Connell A. Mc Hugh, della medesima diocesi.
4 Luglio » Monsig. Ferdinando Prosperini, della diocesi di Verona.
6 » » Monsig. Gio. Battista Westmayr, della diocesi di Münster.
14 » » Monsig. Čedomil Čekada, dell'archidiocesi di Serajevo.
» » » Monsig. Carlo Čelik, della medesima archidiocesi.

Camerieri d'Onore soprannumerari in abito paonazzo di S. S.:

26 Maggio 1932. Monsig. Luigi Röch, dell'archidiocesi di Monaco (Baviera).
16 Giugno » Monsig. Michele Bart, della diocesi di Satu Mare (parte ungherese).
30 » » Monsig. Francesco Giurazza, della diocesi di S. Angelo dei Lombardi.

NECROLOGIO

28 Giugno 1932. Monsig. Paolo Perini, Vescovo di Calicut.
7 Luglio » Monsig. Carlo Liviero, Vescovo di Città di Castello.
15 » » Monsig. Patrizio Giuseppe O'Connor, Vescovo di Armidale.
16 » » Monsig. Giacomo Carabelli, Arcivescovo di Siracusa.

P. IOSEPH BALESTRI, S. T. M.

ORDINIS EREMITARUM SANCTI AUGUSTINI
PONTIFICIAE COMMISSIONIS BIBLICAE CONSULTOR

BIBLICAE INTRODUCTIONIS GENERALIS ELEMENTA

Typis Polyglottis Vaticanis, 1932. - In-8° grande, pp. VIII-546

Volumen quattuor partibus coalescens:

I. **De Textu Vet. et Nov. Testamenti.** II. **De Canone.**
III. **De Inspiratione.** IV. **De Hermeneutica.**

Romae . . . . . Lib. 50 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . » 52 —
Apud Exteros, vecturae pretio soluto » 58 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
ENCHIRIDION BIBLICUM **Documenta ecclesiastica Sacram Scripturam spectantia.** Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica edita	10 —	11 —	13,50
Linteo anglico conlectum cum titulo aureo	15,40	16,40	18,90

NB. - *Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, tenuitio pretii conceditur.*

MISSIONES CATHOLICAE **cura S. Congregationis de Propaganda Fide descriptae. STATISTICA**	50 —	52,50	58 —

BIBLIORUM SACRORUM **iuxta Vulgatam Clementinam NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Cursvit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit,** in-8°, pp. XVI-1188.

(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	63 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	63 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —

BIBLIA SACRA **iuxta latinam vulgatam versionem ad codicum fidem, iussu Pii PP. XI, cura et studio Monachorum Sancti Benedicti, Commissionis Pontificiae a Pio Pp. X institutae sodalium praeside Aidano Gasquet S. R. E. Cardinale, edita.**

Tomus I. LIBRUM GENESIS.
Tomus II. LIBROS EXODI ET LEVITICI.

In-8°, stampati su carta a mano macchina. Ciascun volume si vende ai prezzi seguenti (porto compreso):

In brochure	300 —	—	—
(A) Dorso ed angoli in pelle nera, titolo in oro	220 —	—	—
(B) Dorso pergamena bianca con dorature, angoli di pergamena, titolo in oro (rilegatura romana)	225 —	—	—
(C) La medesima rilegatura romana in tutta pergamena, dorso dorato e titolo in oro	255 —	—	—

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

Nuovissime pubblicazioni:

CODICIS IURIS CANONICI FONTES

Cura Emi PETRI Card. GASPARRI. - Volumen VI - CURIA ROMANA. S. C. Concilii, an. 1761-1917; S. C. Super Statu Regul.; S. C. de Religiosis - N. 3705-4427. Typis Polyglottis Vaticanis, 1932. In-8°, pp. XX-1034.

Romae . . . . . Lib. 80 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . » 83,50
Apud Exteros, vecturae pretio soluto » 92 —

SACRA CONGREGAZIONE ORIENTALE

STATISTICA CON CENNI STORICI DELLA GERARCHIA E DEI FEDELI DI RITO ORIENTALE

Typis Polyglottis Vaticanis prodiit «**Statistica** con cenni storici della Gerarchia e dei fedeli di rito orientale».

Non tantum notitiae numericae de Oriente Catholico in hoc libro continentur; sed de singulis Ecclesiis ritus orientalis, origo, progressus, status et synopsis historica exponitur.

Manuale reapse est hic liber, qui paginis 576 constat; idcirco omnibus, praesertim ecclesiasticis viris, qui rerum orientalium cognitionem acquirere cupiunt, valde utile.

Volumen, impressum iisdem litteris ac forma *Annuarii Pontificii*, venit apud Librariam Vaticanam - Città del Vaticano:

In brochure Lib. 18 — Linteo rubro religatum Lib. 24 —

Huic pretium adiungendum pretium vecturae:

Italia Lib. 1,50 Estero Lib. 4 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
DELLA IMITAZIONE DI CRISTO. LIBRI QUATTRO. Versione riveduta sul testo genuino - Proemio - Preghiere - Meditazioni - Letture, a cura del P. D. PLACIDO TOMMASO LUGANO, O. S. B., Abate di S. Maria Nova di Roma. - 1932, pp. LII-400. In carta indiana, legato in tela, titolo in oro	6 —	6,50	7 —
Edizione tascabile corredata degli indici: delle Preghiere - delle Meditazioni per otto giorni di Esercizi Spirituali; per un Ritiro spirituale; per la Confessione e Comunione - delle Meditazioni per la santa Messa; per Chierici, Sacerdoti, Seminaristi e Religiosi; per studenti di filosofia e teologia - e delle pie letture per i vari bisogni dello spirito.			
ORDO DIVINI OFFICII recitandi, sacrique peragendi iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1933. Accedunt *Regulae* in Missae celebratione servandae. In-16°, pp. 156	2,50	2,80	3,50
Officium in festo S. Gabrielis a Virgine Perdolente, Conf. (Die 27 Februarii). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 8, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,50	0,60	0,70
Missa in festo S. Gabrielis a Virgine Perdolente, Conf. (Die 27 Februarii). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,40	0,50	0,70

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).